

[C. J. F. Sven.]

tilbage i Tiden, bliver det vanskeligere og vanskeligere, efterhaanden som Rettighederne bliver ældre, at faa konstateret, om de i Virkeligheden eksisterer eller ikke; saa det kan jeg, som sagt, ikke være med til. Men jeg vil gerne slutte mig til, at man søger at finde en lettere og billigere Fremgangsmaade.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at naar man, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Rasmussen) gjorde det, kritiserer Tinglysningsloven i sin Helhed, saa tror jeg, det er noget med Urette. Jeg tror, man i det store og hele maa sige, at det er en god Lov, der har medført ikke ringe Forbedringer. Noget andet er, at man her bevægede sig paa et fuldkommen nyt Omraade, og der var visse Overgangsvanskeligheder, og man tog maaske fra Domstolens Side til at begynde med ret formelt paa Loven, man forstod ikke at lempe sig efter Forholdene, men ønskede paa ethvert Punkt at faa fastslaaet nøjagtigt ved Domskendelser, hvorledes Loven i alle dens Enkeltheder skulde forstaaes. Jeg tror, man nu i nogen Grad er kommet herudover.

I øvrigt skal jeg som de ærede andre Ordførere anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Da mit Partis Ordfører i disse Spørgsmaal ikke kan være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse. Jeg anser det ogsaa for at være nødvendigt, navnlig af Hensyn til Bestemmelsen om Fristens Forlængelse fra 1. April 1932 til 1937 — en Bestemmelse, jeg anser for at være af megen Betydning for, at der ikke skal blive for store Vanskeligheder ude omkring —, at Lovforslaget gennemføres saa hurtigt, at Loven kan komme til at træde i Kraft fra 1. April.

Justitsministeren (Zahle): De faldne Udtalelser giver mig Haab om, at dette Lovforslag vil komme til at gaa lige saa let gennem dette høje Ting som gennem det høje Landsting. Jeg kan overfor det Spørgsmaal, som blev rettet til mig af det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen om, hvordan efter min Mening Tinglysningsloven har virket, slutte mig til de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven. Ogsaa jeg mener, at Tinglysningsloven i det store og hele har virket tilfredsstillende og efter sin Hensigt. At der er sket nogle Defraudationer ovre i Odense, er noget, som vistnok ikke kan undgaas ved

nogen som helst Lovordning. Naar den, som det er betroet at forestaa og varetage et vigtigt Hverv, gør sig skyldig i Falskneri, saa hører jo alting op, og saa kan der vist under et hvilket som helst System ske de værste Ting.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen mente, at det vilde blive nødvendigt at etablere Søgemaal i flere Tilfælde, for at man kunde faa disse Forhold konstateret og faa dem tinglyst; det blev ogsaa fremhævet af flere andre ærede Medlemmer, og det er ogsaa rigtigt. Men det er altsaa, fordi Forholdet ikke er klart og rede, og det er vel nok heldigt, at det bliver det ved, at Tinglysning finder Sted.

Det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) talte ud fra sin store praktiske Erfaring om disse Forhold paa en særdeles indsigtfuld Maade. Det kunde godt være, at det havde været lige saa rigtigt at foreslaa, at man helt skulde opheve denne Bestemmelse om, at de gamle Rettigheder skulde tinglyses, men saa maatte man vist have føjet til, at i det hele skulde Tinglysning af saadanne Rettigheder kunne undgaas i Fremtiden ligesom tidligere, for at man ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sagde, skulde faa to Arter af Rettigheder. Det er dog sikkert af stor Vigtighed, at man paa dette Omraade faar Klarhed og Vished overfor Spørgsmaalet: hvilke Pligter og Byrder paahviler der denne Ejendom? At man kan se det af Tinglysningsdokumenterne, er af meget stor Værdi. Naturligvis kan der opstaa Forhold, hvor der maa føres Proces, fordi den tjenende Ejendoms Ejer ikke vil erkende sin Forpligtelse, men jo længere det varer, inden man kræver en saadan Forpligtelse anerkendt, desto vanskeligere kan det maaske blive at føre Bevis for dens Eksistens. I andre Tilfælde kan Tiden føre med sig, at det bliver lettere, men Vanskelighederne kan lige saa godt forøges. Overfor det, som det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) har fremført, skal jeg svare, at jeg vil ogsaa anse det for rigtigt, at Justitsministeriet inden Fem-aarsfristen udløber, hvis den nu fornyes, i god Tid overvejer hele denne Sag. Men jeg kan, ogsaa af den Grund, at jeg vel neppe er Justitsminister til den Tid — det vilde da være noget usædvanligt — ikke love noget bestemt om, hvilke Indrømmelser man til den Tid vil gøre, men selv om jeg følte mig overbevist om, at jeg var Justitsminister til den Tid, vilde jeg ikke gøre det; for hvis jeg lovede Folk, at naar de ikke efterkom Paabudet om Tinglysning inden 5 Aar, gjorde det ikke noget, for naar de